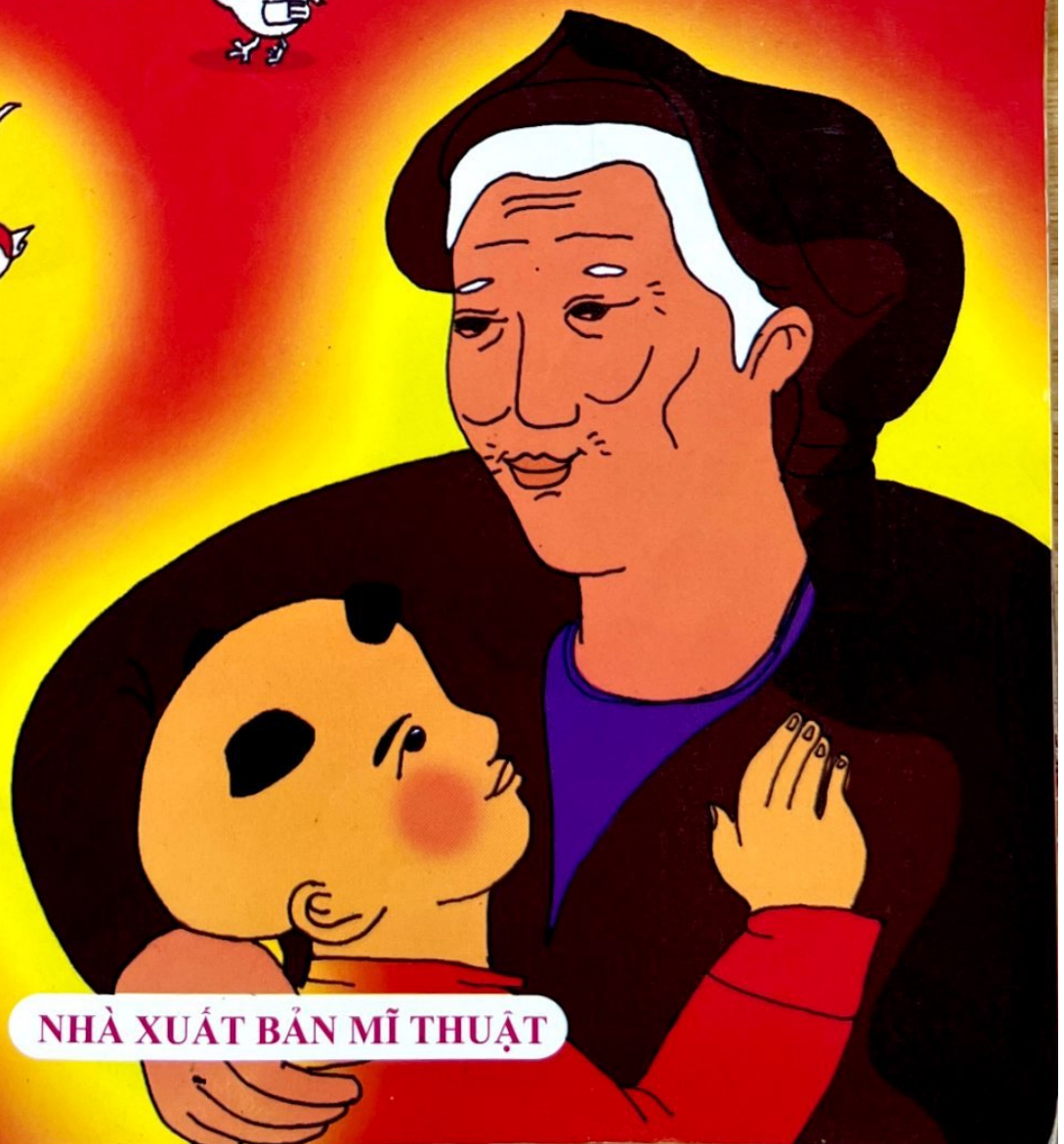

THƯ VIỆN
TRƯỜNG TIỂU HỌC TỬ HIỆP
TN 540

UANG HUY - PHẠM TÙNG

Tích Chú

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

Ngày xưa, có một cậu bé tên là Tích Chu.

Bố mẹ Tích Chu mất sớm, Tích Chu ở với bà. Hàng ngày bà phải làm việc quần quật kiếm tiền nuôi Tích Chu, có thức gì ngon bà cũng dành cho Tích Chu.

Ban đêm, khi Tích Chu ngủ thì bà thức quạt. Thấy bà thương Tích Chu, có người bảo: Bà ơi! Lòng bà thương Tích Chu cao hơn trời, rộng hơn biển. Lớn lên, Tích Chu sẽ không khi nào quên ơn bà.

Thế nhưng càng lớn lên, Tích Chu lại càng không quan tâm tới bà. Bà thì suốt ngày còng lưng làm việc, còn Tích Chu suốt ngày rong chơi. Vì làm việc vất vả, ăn uống lại kham khổ nên bà bị ốm. Bà lên cơn sốt nhưng chẳng ai trông nom. Tích Chu mãi rong chơi với bạn bè, chẳng nghĩ gì đến bà đang ốm

Một buổi trưa, trời nóng nực, cơn sốt lên cao,
bà khát nước quá liền gọi:

- Tích Chu ơi, cho bà ngậm nước.

Bà khát khô cổ rồi !

Bà gọi một lần, hai lần... rồi ba lần nhưng không
thấy Tích Chu đáp lại.

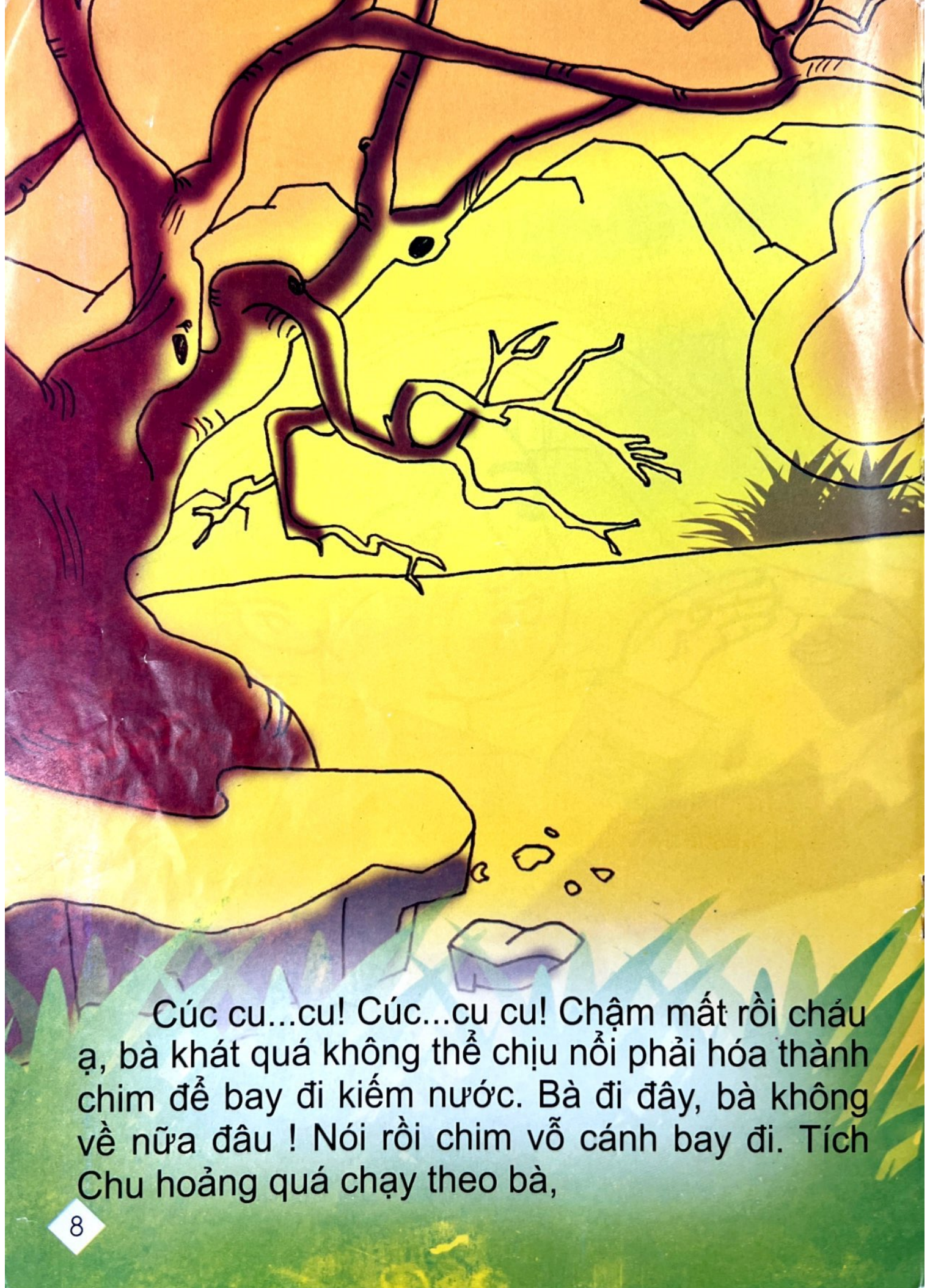

Mãi sau Tích Chu thấy đói mới chạy về nhà kiếm cái ăn. Tích Chu ngạc nhiên hết sức khi thấy bà biến thành Chim và vỗ cánh bay lên trời. Tích Chu hoảng quá kêu lên:

- Bà ơi! Bà đi đâu? Bà ở lại với cháu. Cháu sẽ mang nước cho bà, bà ơi!

Cúc cu...cu! Cúc...cu cu! Chạm mắt rồi cháu
ạ, bà khát quá không thể chịu nổi phải hóa thành
chim để bay đi kiếm nước. Bà đi đây, bà không
về nữa đâu ! Nói rồi chim vỗ cánh bay đi. Tích
Chu hoảng quá chạy theo bà,

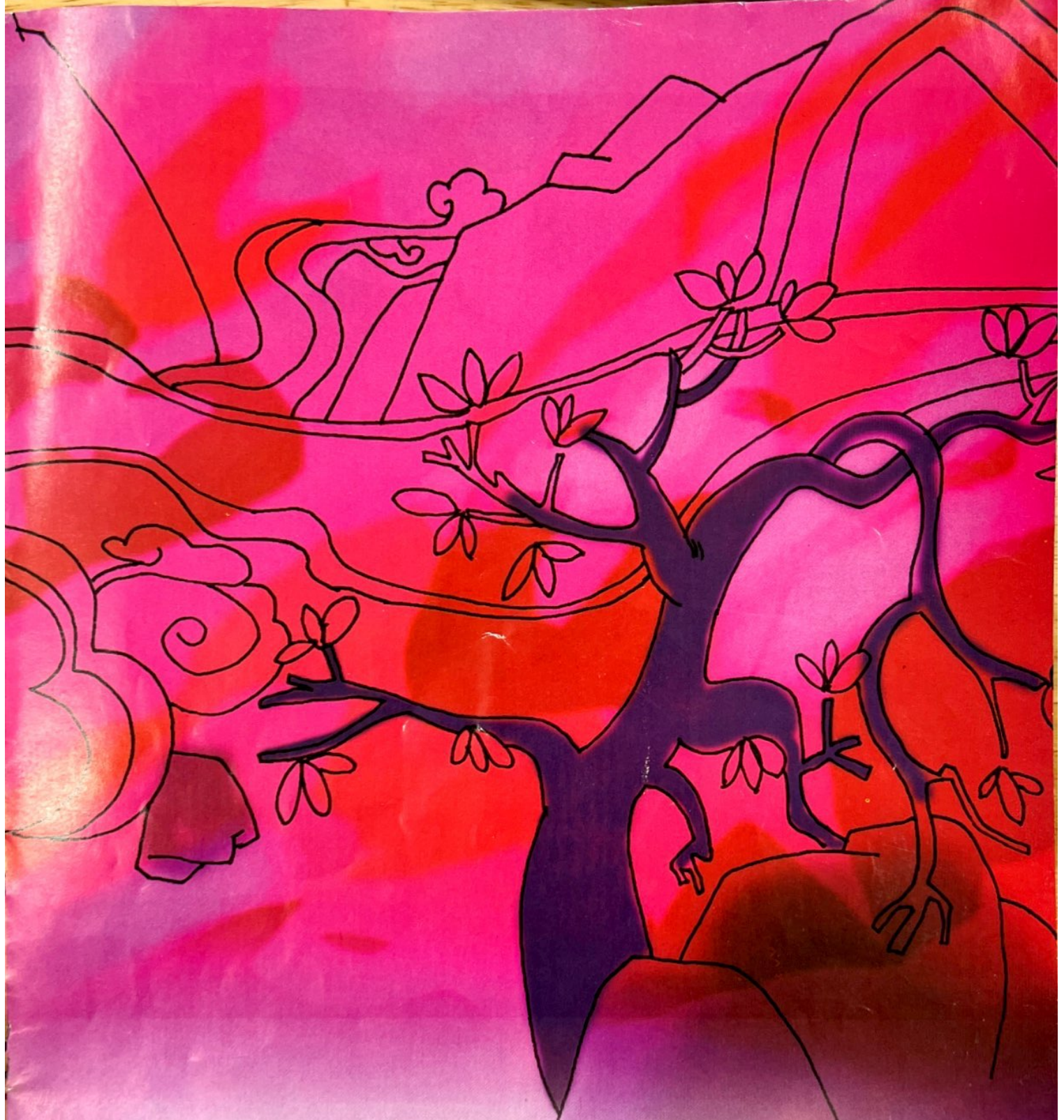

Theo hướng chim bay mà chạy. Cuối cùng Tích Chu gặp chim đang uống nước ở một dòng suối mát. Tích Chu gọi: “Bà ơi! Bà trở về với cháu đi. Cháu sẽ đi lấy nước cho bà, cháu sẽ giúp đỡ bà, cháu sẽ không làm bà buồn nữa!” - “Cúc...cu cu, muộn quá rồi cháu ơi! Bà không trở lại được nữa đâu!”

Nghe chim nói, Tích Chu òa khóc. Tích Chu thương bà và rất hối hận. Giữa lúc đó, một bà tiên hiện ra bảo Tích Chu:

- Nếu cháu muốn bà trở lại thành người thì cháu phải đi lấy nước suối Tiên cho bà cháu uống. Đường lên suối Tiên xa lắm, cháu có đi được không?

Nghe bà tiên nói, Tích Chu mừng rỡ vô cùng, vội vàng hỏi đường đến suối Tiên, rồi chẳng một phút chần chừ, Tích Chu hăng hái đi ngay.

Trải qua nhiều ngày đêm lặn lội trên đường, vượt qua rất nhiều nguy hiểm, cuối cùng Tích Chu đã lấy được nước suối mang về cho bà uống.

Đã uống nước suối Tiên,
bà Tích Chu trở lại thành
Người và về ở với Tích
Chu. Từ đây, Tích Chu
hết lòng yêu thương chăm
sóc bà.

